

POSTANOWIENIE

22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości B. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w upadłości w G.
przeciwko K. N. i B. N.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Syndyka masy upadłości B. spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w Gliwicach
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 8 kwietnia 2021 r., V ACa 171/19,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 8 kwietnia 2021 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach, w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości w G. przeciwko K. N. i B. N., o zapłatę, na skutek apelacji pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 17 stycznia 2019 r.:

- zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo (pkt 1 lit. a) i orzekł o kosztach postępowania (pkt 1 lit. b i c);
- orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła strona

powodowa, zaskarżając wyrok w całości.

3. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oraz ze względu na „rażącą obrazę przepisów materialnych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie służy zaś merytorycznej ocenie skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

5. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie pełnić przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się

instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie. Tak więc, nie w każdej sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, w przeciwnym razie Sąd Najwyższy stałby się wbrew obowiązującym regulacjom sądem trzeciej instancji. Nie jest rolą Sądu Najwyższego korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

6. Powołana przez skarżącego jako przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania rażąca obraza prawa materialnego nie należy do ustawowych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. Według art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. naruszenie prawa materialnego stanowi jedną z podstaw kasacyjnych. Sąd Najwyższy na etapie przedsądu bada jednak tylko okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, nie analizuje natomiast podstaw kasacyjnych, ani ich uzasadnienia (m.in. postanowienia SN: z 17 lutego 2021 r., IV CSK 413/20; z 20 lutego 2021 r., I CSK 777/19; z 9 grudnia 2020 r., V CSK 184/20).

7. Ponadto skarga kasacyjna strony powodowej nie zawiera argumentów dostatecznych dla uznania, że skarżący skutecznie wykazał, że w sprawie zachodzi powołana przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

8. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance oczywistej jej zasadności oznacza, zgodnie z poglądem utrwalonym w judykaturze, że skarżący musi przedstawić dokładny wywód, na czym – jego zdaniem – polega oczywista zasadność skargi w danej sprawie z przytoczeniem przepisów, których naruszenie ją spowodowało oraz argumentację wskazującą na to, dlaczego opisane naruszenie doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej, w trybie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 8 października 2015 r., IV CSK 189/15 i przywołane tam orzecznictwo). Skarżący, przedstawiając – jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” – powinien zatem wykazać kwalifikowany charakter

tego naruszenia (zob. postanowienia SN: z 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z 15 kwietnia 2021 r., IV CSK 617/20).

9. W przedmiotowej sprawie nie została, według prezentowanego powyżej sposobu, wykazana przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ograniczone zostało do ogólnego stwierdzenia, że w zaskarżonym wyroku doszło do rażącej obrazę powszechnie obowiązujących przepisów prawa, co w istotny sposób wpłynęło na treść orzeczenia i powoduje konieczność wyeliminowania go z obrotu prawnego. W szczególności skarżący nie powołał przepisów prawa, które miały zostać naruszone, ani nie wyjaśnił, na czym naruszenie to miało polegać.

10. Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

11. Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

[SOP]

[ms]